

Administrația Română

Organul Asociației Generale a Notarilor Comunali din România

Director: GH. MILENCOVICI, Președintele A. G. N. C. R.

Redacția:

Vizejdia, pl. Comloș, jud. Timiș-Torontal

APARE LUNAR

Administrația:

Timișoara I. Str. E. Ungureanu Nr. 7

Măria Sa Marele Voevod Mihai de Alba-Iulia, Augustul Comandant Străjer, a împlinit 18 ani!

de TEOFIL GH. SIDOROVICI
Comandantul „Străjii Țării”

Primele etape de vârstă, ale celor aleși de Dumnezeu și de popoare să conducă destine de Neamuri, sunt mai scurte. Copilăria Fiilor de Regi nu e copilăria obișnuită a celor mulți.

Rânduilele treburilor obștești cer Augustilor Moștenitori de Tron să înțeleagă și să trăiască mai de timpuriu asprele realități ale vieții naționale.

La 18 ani, tânărul își făurește planurile trandafirii ale viitorului, se leagănă în visuri și-și plasmuește un ideal. E vârsta irizărilor poetice, vârsta înmuguririlor de idealuri.

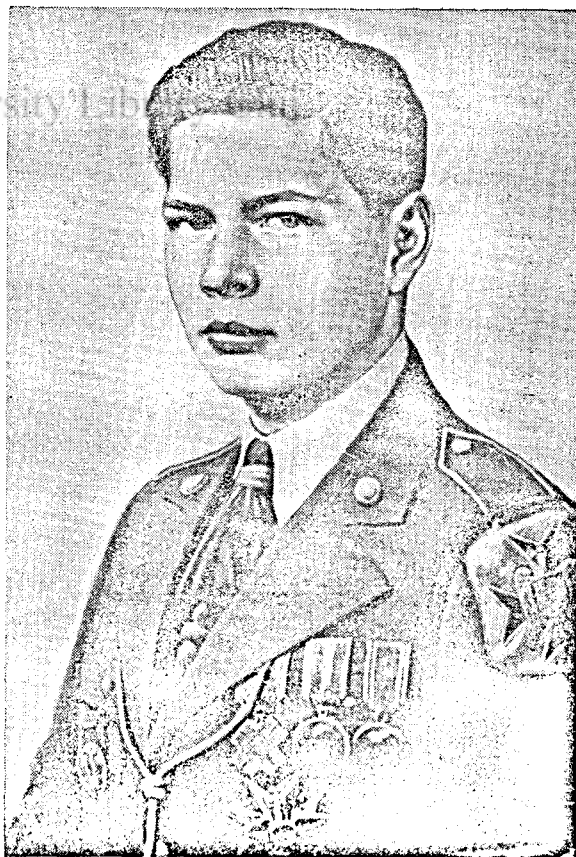
Un Fiu de Rege, hărăzit, să poate cândva sceptrul domniei, vine cu prima sa jertfă închinată Patriei, căci la vârsta de 18 ani a sfârșit întreaga poveste a copilăriei și adolescenței.

Grijile și ucenicia regală îl fură mai devreme farmecului de început al vieții, așezându-l pe umeri răspunderi și preocupări de alt ordin.

Măria Sa Marele Voevod Mihai de Alba-Iulia, Augustul Comandant Străjer, exemplu strălucit de muncă, de ascultare, de supunere și vrednie pentru întregul tineret al Țării, a împlinit 18 ani.

E pragul maturității, dincolo de care-L așteaptă datoria unei grele și severe ucenicii, în misiunea pentru care-L pregătește Neamul, Țara și Marele nostru Suveran.

E pragul vieții peste care pășește înveșmântat cu „Toga virilis” într-o vârstă când tinerii aceleiași generații visează încă.

Marele Voevod Mihai de Alba-Iulia

Augustul Moștenitor de Tron al României a devenit major. Majestatea Sa Re-

gele Carol II, Inalt deschizător de drumuri și nesecat generator de energie, are mândria ne-spusă, care este și mândria întregului popor, de a avea alături în grelele treburi domnești pe Cel mai desăvârșit și mai bine pregătit Străjer al Țării.

Măria Sa Marele Voevod Mihai, potrivit prevederilor constituționale și statutului Casei Regale, este Membru al Academiei Române, înalt for al culturii naționale, și este Senator de Drept.

In pretoriul acestor instituții va desfășura o activitate nouă, care-I va întregi cuprinzătoarea Sa pregătire Voevodală.

Armata Țării ca și armata albă a Străjii Țării L-am avut mai demult în primele lor rânduri ca pe un strălucit exemplu de vrednicie.

Școala deasemenea l-a făcut pregătirea intelectuală, căci întregul ciclu primar și secundar l-a urmat la școala românească, drept cinstire a valorilor noastre de învățământ.

E zi de mare sărbătoare pentru Neamul Românesc. Straja Țării, din care face parte Augustul Vlăstar Regesc, își strigă astăzi marea bucurie prin glasurile celor 40.000 de comandanți și a celor patru milioane de străjeri:

Să trăiască Măria Sa Marele Voevod Mihai de Alba-Iulia, mândria și nădejdea poporului Român și Dumnezeu să-I ajute a fi tot așa de Mare și tot așa de Înțelept ca și Măritul și Strălucitul Său Părinte: M. S. Regele Carol II.

Schimbările dela Min. de Int.

DECRETE REGALE

PREȘEDINȚIA CONSILIULUI DE MINIȘTRI

Carol al II-lea,

Prin grația lui Dumnezeu și voința Națională, Rege al României,

La toți de față și viitori, sănătate:

Văzând demisiunea ce Ne-a înfățișat Guvernul Nostru;

Pe baza art. 46 din Constituțiune;

Am decretat și decretăm:

Art. I. Această demisiune este primită de Noi.

Art. II. D-l Gh. Tătărescu consilier regal, este numit președinte al Consiliului Nostru de Miniștri și Ministru Nostru secretar de Stat ad-interim la Departamentul Internelor și se însărcinează cu formarea Noului Guvern.

Dat în București, la 24 Noemvrie 1939.

CAROL.

Nr. 4.277.

Monitorul Oficial Nr. 273 bis din 24 Noemvrie 1939.

Carol al II-lea,

Prin grația lui Dumnezeu și voința Națională, Rege al României,

La toți de față și viitori, sănătate:

Văzând decretul Nostru Nr. 4.277 din 24 Noemvrie 1939;

Pe baza art. 46 din Constituțiune;

Am decretat și decretăm:

Art. I. Sunt numiți miniștri ai Noștri secretari de Stat și subsecretari de Stat, d-nii:

I. Nistor, ministrul cultelor și artelor.

Gh. Ionescu-Sisești, ministrul agriculturii și domeniilor.

Victor Slăvescu, ministrul înzestrării armatei.

Istrate Micescu, ministrul justiției.

Ing. Ion Gigurtu, ministrul lucrărilor publice și al comunicațiilor.

Silviu Dragomir, ministru secretar de Stat, însărcinat cu conducerea minorităților.

Constantin Angelescu, ministrul economiei naționale.

Mitiță Constantinescu, guvernatorul Băncii Naționale, ministrul finanțelor.

General adjutant Paul Teodorescu, ministrul aerului și marinei.

Mihail Ralea, ministrul muncii.

Grigore Gafencu, ministrul afacerilor străine și ad-interim la Ministerul Propagandei Naționale.

Petre Andrei, ministrul educațiunii naționale.

Traian Pop, ministrul însărcinat cu inventarierea averilor publice.

General Ioan Ilcușu, ministrul apărării naționale.

C. C. Giurescu, ministrul însărcinat cu organizarea „Frontului Renașterii Naționale”.

Profesor dr. N. Hortolomei, ministrul sănătății și ocrotirilor sociale.

Mihail Serban, subsecretar de Stat pe lângă Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

Dr. Petre Topa, subsecretar de Stat pe lângă președinția Consiliului de Miniștri.

Radu Portocala, subsecretar de Stat pe lângă Ministerul de Interne.

D. V. Ţoni, subsecretar de Stat pe lângă Ministerul Educației Naționale.

Gh. Grigorovici, subsecretar de Stat pe lângă Ministerul Muncii.

Gheorghe G. Vântu, subsecretar de Stat pe lângă Ministerul de Interne.

Titus Popovici, subsecretar de Stat pe lângă Ministerul Economiei Naționale.

N. Sibiceanu, subsecretar de Stat pe lângă președinția Consiliului de Miniștri.

Art. II. Președintele Consiliului Nostru de ministri este însărcinat cu executarea prezentului decret.

Dat în București, la 24 Noemv. 1939.

CAROL.

Președintele Consiliului de Miniștri

Gh. Tătărescu.

Nr. 4.278.

Monitorul Oficial Nr. 273 bis din 24 Noemvrie 1939.

Carol al II-lea,

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Rege al României.

La toți de față și viitori, sănătate:

Asupra raportului ministerului Nostru secretar de Stat la Departamentul Internelor Nr. 16.177 P. din 1939;

Văzând jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 3.288 din 7 Noemvrie 1939;

În virtutea dispozițiilor art. 56 din legea administrativă.

Am decretat și decretăm:

Art. I. D-I general adjutant Traian Grigorescu se numește de Noi, pe termen de 6 ani, în funcțiunea de Rezident Regal al Ținutului Marea, în locul vacant.

Art. II. Ministrul Nostru secretar de Stat la Departamentul Internelor este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în București, la 7 Noemvrie 1939.

CAROL.

Ministrul internelor

N. Ottescu.

Nr. 3.996.

Monitorul Oficial Nr. 265 din 15 Noemvrie 1939.

Prin decretul regal Nr. 3.977 din 7 Noemvrie 1939, d-I Iulian Peter, actual inspector general administrativ, se numește în funcțiunea de secretar general al Ținutului Bucegi, în locul d-lui Paul D. Goma, numit Rezident Regal al Ținutului Dunărea de Jos.

Monitorul Oficial Nr. 265 din 15 Noemvrie 1939.

Doctrină.

Pe marginea Proiectului de Statut al funcționarilor Publici

de ISAC E. ISACU, notar.

După mari'e prefaceri în organizarea Statului Român pe temelii trasate de noul ritm ad'ns la viață prin Constituția din 24 Febr. 1939, era de așteptat, ca și Statutul funcționarilor publici să fie așezat pe noi baze, funcționarului să i-se dea adevărata menire, iar Statul să-și cunoască și respecte îndatoririle, să i pună la adăpost de orice tentativă de a fi degradat'la slujbașul din era partid'smului.

În cursul a aproape doi ani schimbarea în structura Statului a prilejuit o seamă de noi organizațiuni sociale, cari prin activitatea lor modelată după cerințele noi de viață de Stat, vor fi de folos pentru consolidarea și promotorii așezării lui în concertul european la loc cuvenit.

Cu un elan înalt, toți acei cari doresc sincer strălucit viitor Statului Român, au răspuns la chemare, în-

globându-se în cadrele de luptă în diferite organizațiuni profesionale, activând cu spor pentru înălțarea Neamului și înaintarea Patriei.

Era deci natural, ca și slujbașilor să li-se dea loc înglobându-i în organizație, după fel I și directivele date de Constituțiunea nouă.

S'a și svonit, că adevărații reprezentanți ai funcționării, Federația, întocmește un proiect de Statut al funcționarilor, care să le asigure viitor demn în cadrele noului Stat.

Acestuia i-a urmat și un proiect al guvernului, care a și fost prezentat în discuțiunea Comisiei Senatului.

Ne folosim de împrejurarea, că încă nu s'a legiferat, și vom căuta să ne facem micile obiecțiuni proiectelor publicate. Unul de Federația Generală a Asocia-

țiilor Profesionale de Salariați Publici, al doilea de Inaltul Guvern al Țării Românești.

Principiile cari stau la baza ambelor proiecte, sunt principiile cunoscute ale vechiului Statut al funcționarilor publici, luat ființă după lungi și grele lupte. Schimbările trecute în proiecte sunt rezultatul anilor de aplicare și progresul realizat de doctrină.

Proiectul Inaltului Guvern, care pentru noi are cea mai mare importanță a fost inspirat de proiectul Federației, iar Federația în proiectul ei a complectat lipsurile din vechiul Statut, lipsuri dovedite în cursul anilor de aplicare prin doctrină și jurisprudență rezultată din ciocnirile de interese, între Stat și funcționari.

Proiectul acesta este împărțit pe capitole și articole.

Observăm, că și structura proiectului prezentat de Guvern, este copia fidelă a Legii azi în vigoare.

Proiectul în capitolul I se ocupă cu funcționarul public în general, dându-i definiția după cerințele noui ale doctrinei și jurisprudență formată de instanțele judiciare constant în toate ocaziunile obvenite în discuția lor.

„Art. 1. Sunt funcționari publici cetățenii români, fără deosebire de sex, numiți în condițiunile legii și care consacră în mod permanent activitatea lor pentru asigurarea regulatei funcționări a serviciilor publice“.

Deci vedem, că funcționar public este acela, care întrunește caracterul esențial „de-a fi permanent“, iar activitatea sa să asigure „funcționarea unui serviciu public“.

S'a luat la definiția funcționarului public teoria lui Gaston Jéze, care spune, că două sunt elementele esențiale pentru a distinge pe funcționarul public: „caracterul permanent, normal, obișnuit al funcțiunii cu care este investit individul și activitatea lui să fie consacrată funcționării unui serviciu public“.

Statutul în vigoare nu a fost atât de precis în definiția funcționarului public, ceiace a dat loc la diferite conflicte ce se aplanau numai pe cale judiciară, iar proiectul pare a se apropia mai mult de realitate cu definiția sa.

Restul articolelor din cap. I. se ocupă de excepțiile, de funcționarii cari nu intră în cadrele Statutului și sunt organizați de către alte legi, aceștia sunt, cei cari au funcțiuni politice și electivă, capi bisericești, corpul judecătoresc, membrii Consiliului Legislativ, Corpul ofițeresc și persoanele angajate pe timp determinat, cât și de reglementarea funcțiilor publice, ele nu pot fi create decât numai în virtutea unei legi“.

Aceasta în conformitate cu principiul fixat în Constituțiune.

Proiectul, caută să fixeze toate acele funcțiuni cari nu se conduc după normele din el excluzând pe toți aceia, cari prin situația lor înaltă în cadrele Statului, nu sunt supuși condițiilor din proiect, sau cu alte legi pe care le urmează.

La tot cazul principiul constituțional va îngrădi arbitrarul puterii executive, ca să se înființeze funcțiuni de sinecură pe capete.

Un principiu constituțional avut și sub legiuirile trecute.

Capitolul II. din proiectul Statutului Funcționarilor Publici al Inaltului Guvern se ocupă de condițiunile generale de admitere în funcțiuni fixând vârsta la minimum 21 ani și de maximum 40 ani, — români, apți din punct de vedere al sănătății, întrucât funcționarii publici pot fi fără deosebire de sex, — la bărbați se cere satisfacerea prevederilor legii recrutării; trebuie să cunoască limba Statului și să nu fi suferit condamnări infamante, iar odată cu intrarea în funcțiune funcționarii vor depune jurământul după formularul prescris în Statut și să dea o declarație de avere, ce precedă, atât funcționarul personal, cât și soția și copiii.

În mod precis s'a stabilit vârsta de 21 ani, ca condițiune de admisibilitate fără a mai interveni derogări cum s'a întâmplat aceasta sub Statutul actual la dispozițiuni diverse și tranzitorii, când în conf. cu art. 63, — cinci ani dela punerea în aplicare a legii se puteau numi și funcționari stagiați în caz de necesitate și minorii dela 18 ani.

O derogare esențială, care consacră de valabile toate numirile dela 1924—1929 făcute, bine înțelese cu respectarea celorlalte condițiuni. —

Prin fixarea precisă a condițiilor generale din proiect se îngrădește puterea executivă putând face numiri numai cu stricta respectare a vârstei..

Ca o condițiune esențială pentru intrarea în funcțiune este jurământul care va trebui prestat de fiecare funcționar, drept urmare a numirii sale.

Jurisprudența s'a pronunțat pentru cazul, când funcționarul deși intrat în funcțiune, nu depune jurământul, considerând că el nu ar fi o condițiune generală la care se subordonează actul de numire în funcțiune, ci e numai un efect al numirii.

O inovație, mai mult o urmare a deselor fraude întâmplare în dauna patrimoniului public, este declarația de avere, ce fiecare funcționar este obligat să dea înaintea intrării sale în slujbă.

Odată întrunite toate aceste condițiuni, individul primește calitatea de funcționar public; va putea fi tratat ca atare, atât în apărarea drepturilor sale, cât și în disciplinarea lui pentru fapte și abateri dela datorie.

Pentru buna funcționare a serviciilor publice, ca o măsură de a îndepărta amestecul politicii din administrație și de-a oferi funcționarilor publici o independență oarecare, prin art. 9 al Proiectului s'a acordat avantajul stabilității pentru funcționarii definitivi, fie ei de orice categorie. Stabilitatea nu este drept câștigat, fiindcă situația aceasta juridică se fixează de lege, nu de Constituție, deci legea poate modifica oricând această situație. Stabilitatea se câștigă odată cu definitivarea în funcțiune. După noile sentințe aduse de Inalta Curte — și funcționarii nestabili au drept de a recurge la oficiile Contenciosului adm.

A avea funcționarul public dreptul de stabilitate înseamnă că el nu mai stă la cheremul intereselor politice, el putând fi mutat numai în interes de serviciu și cu respectarea tuturor formelor prevăzute de lege.

S'ar părea că acest drept de stabilitate s'a creat în interesul funcționarilor; el e creiat îndeosebi în interesul funcțiunii ce ocupă și tocmai de aceea credem, că de fapt funcționarul prin dreptul de stabilitate este strâns legat mai mult de gradul funcțiunii. El poate fi transferat, mutat dintr'un loc în altul, dar în aceeași funcțiune. Deci e un drept acordat mai mult pentru asigurarea normală a mersului administrațiunii, decât pentru interesul funcționarului.

Aceasta rezultă de altfel și din natura juridică a funcțiunii publice, un principiu de drept public, care dă putere și libertate Statutului Funcționarilor Publici, de-a organiza serviciile după cum crede mai potrivit interesului public, fără a ține seamă de funcționarii publici.

Sub sancțiune disciplinară și alte restricțiuni legale sunt obligați funcționarii la îndeplinirea serviciului de birou fixat pentru serviciu efectiv la 7 ore pe zi, după o împărțire făcută de regulamentul Statutului. Tot aci se fixează și sărbătorile legale, cari sunt a se respecta întocmai de către serviciul public.

Se extinde proiectul și la obligațiunile, ce le au funcționarii față de superiorii lor, serviciile publice, față de cetățenii, cari recurg la oficiile lor.

Datorită împrejurărilor, cari au impus Țării Românești o expresiune politică încadrată în F. R. N., se dă voie și funcționarilor publici să adere la Front și în cadrele lui să activeze pe teren politic.

O obligație sa'utară, care va scoate la iveală valori până'acum ascunse și cari vor putea fi de mare folos Statului.

Pot fi colaboratori la publicațiuni de specialitate la reviste științifice sau literare, ba chiar și la ziare.

Vor avea ocaziune să emită opinii, cari pot forma temeiul de discuțiuni publice pentru creierea de tot atâtea instituțiuni folositoare pentru înflorirea Statului, fundamentul tuturor acțiunilor de bine.

Fac parte și în comitete naționale culturale și de asistență socială, cu excepția delegațiunii cu caracter bănesc în aceste comitete.

Se dă funcționarilor publici libertatea de-a fi activi pe toate terenurile de muncă cari cadrează cu funcțiunea publică stăvilind abaterile prin restricțiuni legale.

S'ar crede că opreliștea dela anumite activități aduce grave prejudicii libertății individuale.

Interzicerea unor anumite fapte se datorește mai mult pentru interesul funcțiunii și pentru bunul mers al serviciilor publice.

Din grija de a apăra interesele administrațiunii s'au născut art. 27—30, interzicând funcționarului ca pe lângă funcțiune să mai aibă și alte ocupațiuni, grijă determinată de abuzurile, ce se practicau pe o scară lungă. De fapt e necesar, ca să se impiedece un funcționar public în acelaș timp să ocupe 2 funcțiuni. Considerăm de imoral, ca atunci, când grosul tinerilor anume pregătiți pentru diferite funcțiuni, să șomeze, iar mulți dintre funcționarii din adm. centrale, fiindcă acolo erau cazurile cele mai fervente, să incaseze lefuri pentru 2—3 funcțiuni.

Dacă răsfoim trecutul nostru vom găsi, că acest abuz s'a făcut obicei și cu toate măsurile legale luate s'a perpetuat până în zilele noastre și, pare-se, va mai dăinui. Inzadar au fost măsurile constituționale din 1866, înzadar făurirea legilor cumuluului din 1890, modificarea din 1891, cea din 1931, care a și fost pe timp scurt suspendată, cea modif. din 1932, Decretul lege din 1934.

Dacă s'a gândit la această, nu s'a gândit funcționarii cari dispun de averi moștenite, — în art. întrepr. comerciale sau industriale, — va trebui stabilit un regim special pentru aceste cazuri, greutatea constă în a stabili criteriul, după care să se conducă acest regim.

Sub sancțiunile disciplinare se interzice funcționarilor publici să facă acte de comerț. Excepțiile sunt arătate în legea cumulului.

(Va urma).

Ridicarea satelor.

Notarul ca factor cultural la sate

Articolul de față ne-a fost inspirat de către d-l Consilier Petre Ștefănescu, care în articolul apărut în revista „România Administrativă” din Octomvrie a. c. face o justă constatare asupra rolului notarului în viața satelor.

Răspunzând autorului unui articol apărut în ziarul „Curentul” din 25 August a. c. care afirmă că „învățătorul este singurul om de cultură al satului nostru, în afară de preot”, domnul Petre Ștefănescu

pune chestiunea la punct cu toată greutatea cuvântului său, ca vechi slujitor al administrației.

Și noi, ca și domnul Petre Ștefănescu, respingem dela început afirmațiunea, prin care se decretează monopolul culturii la sate, exclusiv în persoana învățătorilor și preoților.

Recunoaștem acestor doi factori preocuparea de ordin cultural, prin însăși misiunea ce au de îndeplinit în exercitarea funcțiunilor ce ocupă și din care cauză sunt considerați intelectualii satelor.

Dar din acest fapt nu înseamnă să tragem concluzia că satele nu au și alți oameni de cultură, mai ales dela război încoace, când avem pletoră de intelectuali.

Apoi trebuie să ne gândim la mii de funcționari publici care sunt răspândiți pe întreg cuprinsul țării, deținând diferite funcțiuni la sate ca: magistrați, medici, pretori, medici veterinari, ingineri, agronomi și notari comunali.

Toți aceștia formează falanga de pionieri ai culturii satelor și nu putem să nu le recunoaștem partea lor de contribuție după cum trebuie să o recunoaștem și pe acela a învățătorilor și a preoților.

Aceștia din urmă și îndeosebi învățătorii sunt situați la sate în fruntea erarhiei preocupărilor culturale, dat fiind preocupările lor specifice, mai ales că școala este o instituție cu caracter educativ și cultural.

Și cum învățătorul este exponentul școlii, el este cel dintâi calificat ca element de cultură.

Noi facem însă o distincție între o activitate de cultură și o activitate culturală.

Căci dacă învățătorul și preotul pot desfășura amândouă aceste activități, apoi putem afirma că notarul poate sigur să o îndeplinească pe cea culturală.

Să nu se ignoreze faptul că avem aproape 8.000 de notari, câte unul de fiecare comună rurală și că aceștia conduc de fapt administrația noastră rurală.

O parte dintre ei sunt titrați universitari, absolvenți de liceu sau școli secundare, iar alții sunt absolvenți ai școlilor de notari.

Toți au o pregătire profesională serioasă și de drîndirea interpretării legilor și regulamentelor țării, fiind cei dintâi chemați să le aplice.

Notarul are un rol covârșitor în viața satelor. El este reprezentantul Statului în comuna rurală, executorul și paza legilor și regulamentelor țării și îndrumătorul calificat al vieții publice dela sate.

În această calitate el este prezent pretutindeni, în toate manifestările vieții publice și sociale a satelor, reprezentând elementul de ordine, stabilitate și continuitate în administrație.

Cu aceste preocupări, însăși notarul fără studii universitare a devenit un autodidact, susceptibil de a desfășura cu succes o activitate culturală.

Cunoaștem toată truda notarului, în îndeplinirea misiunii lui și putem afirma, că pe lângă preocupările lui de ordin profesional, — care constituie după noi o muncă intelectuală, — aproape că nu există la sate, manifestări de ordin cultural, social, economic, moral, etc. la care notarul să nu ia parte activă, fie direct prin activitatea ce desfășoară, fie indirect prin autoritatea ce reprezintă în comuna rurală.

Dealtfel am întâlnit oameni din lumea învățătorească cari recunosc acest fapt. Acum de curând, domnul Theodor Iacobescu, președintele asociației generale a învățătorilor într'un articol apărut în revista „Plasa” din luna Octombrie a. c. afirmă că „ridicarea satelor depinde de puștii intelectuali răspândiți printre

țărani”. Iar mai departe d-sa scrie următoarele: „Preoți și învățători, medici și agronomi, pretori și notari, modești funcționari în erarhia administrativă a organizației de Stat, ei au un rol de mare însemnătate, acum când străduințele se pun, spre a ridica satele. — Și nimic mai trainic nu se poate înfăptui dacă nu există strînsă colaborare între acești slujbași ai Statului”.

Iată aici cum președintele tuturor învățătorilor, — el însuși un eminent dascăl, — recunoaște partea de contribuție la ridicarea și culturalizarea satelor, a funcționarilor din administrație inclusiv a notarilor, alături de învățători și preoți, făcând chiar apel la colaborarea lor. Credem că nu este nevoie să continuăm cu argumentarea noastră ca să fim înțeleși, că nu se poate exclude notarul din activitatea culturală la sate.

Dar, domnul Petre Ștefănescu mai face o observațiune pe care o găsim mai mult decât interesantă și anume când afirmă, că, contribuția notarilor pe tărîmul scrisului este destul de timidă.

Subscriem și noi la această afirmație și amintim că prea puțin se scrie de către notari în puținele reviste administrative cari apar la noi, — iar în lucrări de specialitate aproape că nu se cunosc autori din sânul acestui corp.

Dealtfel trebuie să recunoaștem că de acest neajuns suferă întreaga administrație, cu unele excepțiuni laudabile, căci avem lucrări prea puține cu subiecte din viața administrativă care să fie opera funcționarilor din administrație.

Pe de altă parte, întâlnim tratatele profesorilor de drept administrativ și în mod sporadic lucrările unor oameni cari se ocupă de administrație în mod incidental.

Deaceia îndemnăm și noi pe notari să se închine la carul preocupărilor scrisului, colaborând la revistele administrative, existente în țară și să editeze lucrări cu subiecte de ordin administrativ, social și cultural.

Cu alte cuvinte, trebuiesc stimulate energiile și găsite mijloacele pentru ca activitatea notarilor să se desfășoare într'un ritm mai accentuat în toate domeniile și desigur și în acel al scrisului care va avea ca rezultat ridicarea prestigiului corpului notarilor și cunoașterea lor de către marele public.

Credem că în această direcțiune, asociația generală a notarilor poate avea un rol covârșitor de a iniția și organiza o mișcare în sânul notarilor, pentru promovarea dezideratului domnului Petre Ștefănescu, la care ne asociem și noi.

Pe considerentul bunelor sentimente și dragostea ce port notarilor, ași dori din toată inima ca această activitate să se înfăptuiască cu o clipă mai devreme.

Iar ca adaus la partea finală a articolului domnului Petre Ștefănescu, care se „întreabă odată cu poetul” „Unde ni-s semănătorii generoaselor cuvinte”, noi încheem articolul nostru cu cuvintele profetice ale marelui cărturar Ioan Heliade Rădulescu: „Scrieți băești, numai scrieți”.

Ion G. Ispir

Directorul Revistei Ad-tive „Plasa”.

PRIN DEROGARE...

Pe mulți dintre cetitori o să-i mire poate titulatura pe care am dat-o acestui articol, deaceia vreau să lămuresc că numai datorită acestor cuvinte din care m'am inspirat chiar, l-am și redactat.

Punându-le ca titlu, am crezut că ar fi ni merit să le dau loc de cinste. Acum să trecem la subiect.

Prin noua lege administrativă, în ce privește aparatul administrativ al statului, se vede o tendință fermă spre intelectualizare, prin condițiunile impuse candidaților pentru a ocupa funcțiuni administrative, începând chiar dela notar de care ne vom ocupa în aceste câteva rânduri.

Acestuia i se cere să aibă studii superioare pentru ocuparea funcțiunei de notar. Găsim că este un imperativ categoric al vremurilor de azi, căci notarul este o funcțiune socială în jurul căreia gravitează întreaga activitate publică din viața satelor. El este reprezentantul puterii centrale și investit prin legea ad-tivă cu atribuțiuni multiple și variate.

Notarul pe lângă lucrările de birou ce le are de făcut, mai are și îndatorirea să pornească ofensiva binelui obștesc biserică, școala, sănătatea și igiena publică, drumurile și buna chiverniseală a banului public să fie păzite cu cea mai mare stricteță.

Lucrul nu este ușor a veghea și îndruma aceste toate, dar trebuie să facă și apostolat. Pentru o bună reușită, în administrarea îndatoririlor de mai sus, necesită ca cel dela care emană să fie bine pregătit, deaceia repet, e foarte bine venită aceasta lege care impune condițiuni de studii superioare și pregătire sub raportul profesional, pentru ocuparea funcțiunilor administrative și în special a celei de notar, care nu poate fi condusă de elemente inculte și nepregătite cum se obișnuia în alte vremuri; absolventul școlii primare intra străjăr, copist telefonist etc. . . . la primăria comunei natale iar dacă era bun de condei și mai avea vr'un sprijin, ajungea secretar și apoi notar.

Ne întrebăm dacă astfel de elemente lipsite de pregătire pot conduce aceasta importantă funcțiune? Credem că nu.

Cu punerea în aplicare a acestei legi s'a putut culege roade destul de bune, fiind numiți notari licențiați, absolvenți de școli superioare administrative și de liceu. S'a putut vedea număidecât de ce mare importanță este ca notarul să fie bine pregătit. Cu părere de rău, ne este îngăduit să constatăm că suntem predispuși să rămânem de unde am plecat, căci mulți dintre aceștia bine pregătiți, cu studii superioare, caută să-și găsească refugiu în alte instituții, în funcțiuni mai inferioare chiar având acolo o mai largă posibilitate de avansare și nu așa de restrânsă sau chiar imposibilă ca în aceasta carieră, unde este menit să rămână toată viața. Deaceia e bine să li se dea o perspectivă de înaintare care să le satisfacă nevoile morale și materiale și credem că ar fi numai în interesul unei bune administrații comunale să li se lărgească posibilitatea de avansare a notarilor, îmbunătățindu-le cât mai mult situația materială pentru a se putea atrage în aceasta funcțiune elemente destoinice și bine pregătite.

În Monitorul Oficial Nr. 196 din 26 August 1939 s'a publicat concurs pentru ocuparea funcțiunei de pretori, se cere ca candidații să aibă ca studii licența în drept și centrul de pregătire tehnică profesională administrativă. Se mai admit și licențiați în drept fără absolvența centrului, aceasta prin derogare dela dispozițiunile art. 127 din legea ad-tivă, pentru a nu suferi serviciul întrucât centrul de pregătire a dat un număr insuficient de absolvenți.

Oare de ce nu se pomeneste macar că vor fi preferați, dacă nu cum ar fi de dorit să li se dea prioritate absolută, notarii licențiați în drept, în raport cu vechimea și calificațiile ce posedă și numai atunci după ce se va proceda la o recrutare în așa fel și se va constata o lipsă

invederată de candidați să fie admiși și ceilalți fără absolența centrului și sub rezerva completării ulterioare.

Intrucât prin expunerea celor de mai sus se vede că sa derogat dela condițiunile de studii cerute de lege pentru ocuparea funcțiunei de pretori, ar fi fost nimerit tot prin aceeași derogare, prin care cred că bunul mers al administrației nu ar avea decât de câștigat, ca la acest concurs să fi fost admiși și notarii diplomați ai școalei Superioare de Documente și Științe Administrative și cei ai școalei de Științe de Stat, absolvenți ai centrului de pregătire tehnică profesională administrativă a căror pregătire este exclusiv administrativă.

Acestora prin dispozițiunile art. 195 al. 6, din legea ad-tivă li se dă dreptul de înaintare în toate administrațiile publice până la gradul de șef de serviciu inclusiv și cum prin actuala lege ad-tivă funcțiunea de pretor este echivalată în gradele statutare cu gradul de șef de secție cl. II. și șef de serviciu cl. II. în timp ce prin sus arătatul articol li se recunoaște un drept la înaintare, de ce nu ar fi admiși totastfel și la examenele pentru ocuparea funcțiunei de pretor? Aceștia în domeniul ad-tiv au cunoștințe poate superioare licențiaților în drept, fiindcă în aceste școli superioare baza pregătirei o formează dreptul ad-tiv iar nu cel roman ca în facultățile de drept. Repet aceeași derogare.... s'ar putea aplica și lor cari ar fi cei mai indicați în ocuparea funcțiunei de pretor, având o pregătire specială și pentru a nu fi socotit că funcțiunea de pretor constitue un monopol al licențiaților în drept, cari pot fi buni magistrați, avocați, etc.; având atâtea șanse, iar nu ca aceștia o pregătire specială administrativă.

În așa condițiuni am ajunge nu numai ca să încurajăm și să atragem în aceasta funcțiune elemente tinere și bine pregătite după cum am spus, dar și la o bună administrație, iar notarul se va ridica ca om și funcționar la nivelul ei, fiindu-i și un stimulent, o răsplată pentru munca lui.

Căci oricât ne-am feri de recunoștință, oricât ne-ar plăcea ca să facem sau să întreprindem

cu însuflețire ceva numai pentru că ne incumbă îndatoririle ce le avem, sau facem binele pentru el însuși, nu se poate nega că recunoștința joacă un mare rol în viața noastră, că răsplata pentru o muncă nu poate fi o pretențiune josnică sau imorală.

Ea poate lumina un suflet omenesc și al îndemna la o muncă și activitate mai mare. — Aceasta probă, dacă vrei, că am fost pricepuți, că munca noastră nu a fost zadarnică, este de multe ori necesară chiar pentru sufletele cele mai tari, le face ca să poată munci cu râvnă și mai departe, le întărește optimismul, le face lupta mai frumoasă și mai ales vindecă toate rănila primite în lupta purtată.

Zic luptă, căci numai prin ea se poate ajunge la înfăptuirea unei opere de prefacere în viața satelor noastre, atât de simple, cu tendințe de primitivism, cu manifestări sociale așa de timide, iar activități de ordin mai înalt aproape inexistente.

Oare în aceste toate înfăptuiri nu ia parte activă și notarul?..

Nu-și consumă energia acumulată?..

Nu-și epuizează ceiace numim cultură?..

Luând din ceva unde nu mai pui nu se termină odată?..

Credem că da.

Atunci de ce nu s'ar lua toate acestea în considerație, dându-se și acestui modest dar important funcționar pin ierarhia ad-tivă, posibilități de a-și complecta depozitele consumate.

Astfel de funcționari care încep cariera lor dela ultima verigă a afilierei din aparatul ad-ției, vor fi în măsură să cunoască toate nevoile obștești, fiind puși în posturi mai înalte ar fi de mai mare folos.

Ar fi de dorit ca nimeni să nu poată fi numit pretor sau funcționar ad-tiv superior până nu va trece și prin această funcțiune, făcând un stagiul măcar de un an.

Ioan A. Glușcov, notar,
com. Ciobalaccia-Cahul.

Procesul verbal al ședinței cons. de administrație al Asociației din 18 Decembrie 1938.

Nr. 350—939.

Proces-verbal

Încheiat în ședința Consiliului de administrație al Asociației generale a notarilor comunali din România, ținută în ziua de 18 Decembrie 1938 în București, în localul Federației Generale a Asociațiilor Profesionale de Salariați Publici, Str. Aristide Briand Nr. 20.

Prezenți: Georghe Milencovici președinte, Anton Panait și Dl. Alexandru Lighezan vicepreședinți, Simeon Ursu, Alexandru Comsa, Aurelian Olariu, Mihail Grigoriu membri, Dr. Aurel Bejan, Ioan Vlad cenzori, Ioan Hajdău casier și Romul Aron secretar general.

Absenți: Leon Bârle, Nicolae Bunescu, Romul Sabău și Alexandru Rațiu.

La ordinea zilei:

1. Deschiderea ședinței, constatarea membrilor prezenți.

2. Citirea sumarului ședinței precedente.

3. Raportul președintelui.

4. Raportul cenzorilor.

5. Raportul casierului.

6. Intocmirea inventarului averii Asociației.

7. Compunerea proiectului de buget pe anul 1937, 1938, 1939.

8. Complectarea consiliului de administrație.

9. Acțiunea disciplinară față de unii membri ai Asociației.

10. Propuneri, interpelări, comunicări.

Nr. 1—1938. Președintele constată că ședința este în număr pentru a se putea hotărâ în mod valid, deschide ședința.

Nr. 2—1938. — Președintele prezintă, iar secretarul general dă citire procesului-verbal încheiat în ședința precedentă, care se aprobă și verifică, cu mențiunea declarației Dlui Dr. A. Lighezan că afirmațiile făcute în ședința trecută la adresa Dlui S. Ursu au fost fără intenții de jignire.

Nr. 3. 1939. — Președintele prezintă și dă citire raportului său, ca complectare a raportului publicat deja în Nr. 10—11/1938 al Revistei „Administrația Română“.

Consiliul în urma discuțiilor avute asupra raportului Dlui președinte, cu unanimitate

Hotărăște:

la la cunoștință și aprobă raportul Dlui președinte George Milencovici.

Ad. Nr. 4—1938.

Raportul comisiei cenzorilor.

Dr. Aurel Bejan prezintă raportul comisiei cenzorilor. Aduce la cunoștință că în ziua de 17 Decembrie 1938 fiind singur, a compus un raport personal. Azi vom face împreună cu Dl. Ioan Vlad complectările cuvenite.

Dă citire raportului.

Ioan Vlad: Nu-mi pot însuși raportul personal al Dl. cenzor Dr. Aurel Bejan, deoarece nu am avut posibilitatea de a verifica gestiunea. Adaug că cenzori compun două rapoarte, unul către consiliul de administrație, iar altul către adunarea generală.

Alexandru Comșia: În raportul comisiei cenzorilor se face propunere pentru reținerea pretenziunilor ce am față de Asociație, ca fost președinte, până la clarificarea situației cărămizilor preluate pentru plasare.

O parte din acestea cărămizi sunt decompătate, iar o parte sunt la mine, iar alta la colegii notari din județul Sălaj, pe cari iam deferit parchetului, care însă a clasat cauza.

Dr. Alex. Lighezan: În cauza încheerii gestiunii Ania l'am provocat personal pe acesta de a se prezenta cu actele ce are asupra sa.

Remus Ania: Cer cuvântul pentru a lămuri cauza gestiunii mele de fost casier la fondul revistei.

Eu am predat toate actele și registrele de contabilitate a fondului revistei, parte le-am predat personal colegului Ioan Hajdău, iar parte le-am trimis cu poștă, încheind despre celea predate și un proces-verbal.

George Milencovici președinte: Cred că un nou raport al comisiei cenzorilor nu va putea fi supus în prealabil consiliului de administrație. Ar urma ca pentru aceasta să se țină mâine o nouă ședință a cons. de adm.

Se intervertește ordinea de zi, urmând ca raportul comisiei cenzorilor să fie discutat în continuare.

Ad. Nr. 5—1938.

Raportul casierului.

Ioan Hajdău: casierul centra al Asociației prezintă raportul asupra situației diferitelor fonduri ale Asociației.

Dr. A. Lighezan: Casierul nu trebuie să se mărginească la simpla înregistrare a diferitelor încasări și plăți, ci trebuie să depune o altă activitate stăruiind personal pentru plata taxelor către Asociație. Raportul prezentat este formal, dar nu cuprinde și activitatea casierului.

Propun ca președinții județeni să fie împuterniciți să acționeze în justiție pe acei colegi cari sunt în restanță cu cărămizile.

Anton Panait: Să cautăm o altă modalitate fără a deferi cauza justiției.

George Milencovici președinte: În privința gestiunii cărămizilor s'au adus deja hotărâri precise, cari urmează a fi executate.

Rog pe Dl. Dr. Botiș să ne dea relațiuni.

Între altele am fost provocați de Ministerul de Interne să depunem conturile de gestiune ale Asociației noastre.

Cu aceasta ocaziune ni s'a atras atenția și asupra gestiunii cărămizilor, a căror cont încă nu este clarificat.

Pentru a putea termina cu aceasta cauză, va trebui să procedăm cu cea mai mare strictețe.

Dr. Emil Botiș: Prezintă situația somațiunilor date gestionarilor de cărămizi.

Din corespondența prezentată reese că o mare parte de cărămizi a rămas neplăsată, că multe sunt pierdute.

Mihail Grigoriu: Să se acorde un ultim termen de trei luni, pentru decontarea cărămizilor, situația lor urmând a se face și încheia în adunările generale ale filialelor județene.

Consiliul aduce următoarea:

Hotărâre,

În cunoștință și aprobă raportului casierului asupra situației diferitelor fonduri ale Asociației.

La fondul cărămizilor, filialele județene vor constata situația reală prin procese-verbale fixând următoarele:

Sumele încesate din cărămizi.

Cărămizi nedistribuite.

Cărămizi neincasabile, fiind pierdute.

La fondul general Dl. casier va depune o activitate mai vie, intrând în corespondență cu filialele respective.

Ședința se suspendă la ora 13.45.

Ședința se redeschide la ora 17.

George Milencovici președinte: Prezintă darea de seamă care urmează a fi prezentată adunării generale ordinare.

Alexandru Comșa: Primesc și aprob darea de seamă a președintelui și consiliului de administrație către adunarea generală.

Mă bucur că Dl. președinte recunoaște, în darea de seamă prezentată, că trecutul a fost nebulos și că în sfârșit revenim la sentimente mai bune în sânul Asociației.

Consiliul cu unanimitate

Hotărește:

Aproabă darea de seamă ce urmează a fi prezentată adunării generale ordinare în ziua de 20 Dec. 1938.

Intocmirea inventarului asupra averii Asociației.

Ad. 6—1938.

Ioan Vlad: Inventarul asupra averii Asociației nu este real, deoarece de la Fondul Căminului s'a luat în timpul din urmă suma de Lei 300.000, ca împrumut pentru Fondul general.

Ioan Hajdău casier: Este adevărat că s'au cheltuit sume și din Fondul Căminului, aceasta din motivul că fondurile fiind contopite, am avansat în speranța încasărilor ulterioare, sume de la Fondul Căminului.

Gh. Milencovici președinte: Declar că nu am și nu am avut cunoștință de faptul că s'au cheltuit sume și din Fondul Căminului. Vă rog a face întrebare D'ui casier.

Ioan Hajdău casier: De fapt Dl. președinte nu a avut cunoștință de cheltuielile avansate de la Fondul Căminului, Dsa neavând nici-o răspundere în aceasta privință.

Dr. A. Lighezan vicepreședinte: Dl. casier nu avea putere și nici drept să depășească fondurile.

Ioan Hajdău casier: Contul de gestiune pe anul 1935 la Fondul revistei nu s'a putut compune și prezenta Consiliului din lipsa unor registre pe cari Dl. Remus Ania nu le-a predat la timpul său în întregime. Am compus și refăcut acest cont pe care'l prezint în următoarele:

	Incasări	Lei 304.844
	Plăți	Lei 298.918
	Sold	Lei 5.926
Drepturi constatate în favorul Asociației		Lei 894.692
" " sarc.		Lei 808.088
Excedent		Lei 86.604

Dr. Aurel Bejan cenzor: Constată că soldul de Lei 5.926 nu este reportat pe anul 1936 și deci nu este achitat de către Dl. Remus Ania.

Remus Ania: Declar că mă oblig că în 24 ore să depun suma de Lei 5.926, cu condiția ca eventuale pretenziuni ale mele să fie achitate.

Hotărâre:

Consiliul ia la cunoștință inventarul asupra averii Asociației.

Constată că din Fondul căminului au fost avansate de către casier, pe a sa răspundere, fără avizul președintelui, sume considerabile, fapt pentru care rămâne răspunzător casierul.

Aproabă contul de gestiune la Fondul revistei pe anul 1935.

Dr. Aurel Bejan cenzor: După ce a fost aprobat contul de gestiune al revistei pe anul 1935, propun ca să fie aprobat în mod definitiv și contul pe anul 1936, aprobat provizoriu.

Consiliul cu unanimitate

Hotărește:

Consiliul ia act de propunerea Dlui cenzor Dr. Aurel Bejan, cu rezerva ca competențele Dlui Alexandru Comșa fost președinte să fie din nou debătute în ședință.

Ad. 7—1938.

Intocmirea bugetului pe anul 1938, 1939.

Se constată că consiliul nu mai este în număr și astfel proiectul de buget pe anul 1938 și 1939 nu se mai poate discuta.

În ce privește bugetul pe anul 1937 se constată că, acesta a fost numai din eroare pus pe ordinea de zi.

Ad. 4—1939.

Raportul comisiei cenzorilor.

În continuare se repune în discuție raportul Comisiei cenzorilor.

Consiliul aduce următoarea

Hotărâre:

În la cunoștință raportul comisiei cenzorilor pe care-l va prezenta adunării generale.

Ad. 8—1938.

Complectarea consiliului de administrație.

Mihail Grigoriu consilier: Constat cu regret că, numărul consilierilor este insuficient la ședință deja acum a treia oară, din care cauză proiectul de buget și contul de gestiune depuse nu se pot discuta, împrejurare care dăunează bunul mers al Asociației. Cer să mi se dea lămuriri în aceasta privință.

Ioan Vlad cenzor: Cer lămuriri asupra motivului pentru care a fost pusă pe ordinea de zi complectarea consiliului de administrație.

Gh. Milencovici președinte: O seamă dintre membrii consiliului de administrație, au cerut de repetite ori complectarea consiliului de administrație și aplicarea măsurilor disciplinare față de acei Dni consilieri, cari se prezintă la ședință, dar nu iau parte la dezbateri, adică se retrag îndată ce începe discuția proiectului de buget, sabotând astfel lucrările.

Simeon Ursu consilier: Rog pe Dl. președinte a da lămuriri, la cine anume, se referă afirmațiile D-sale.

Mihail Grigoriu consilier: Propun că Dl. Nicolae Bunescu să fie exclus din consiliu.

Simeon Ursu consilier: În cazul acesta, cer excluderea și a Dlor Romul Sabău și Alexandru Rațiu.

Dr. Aurel Bejan cenzor: Propun aplicarea art. 5 din statute.

Ioan Vlad cenzor: Acești membri ai cons. de adm. să fie considerați că și au pierdut calitatea și să fie înlocuiți prin cooptare.

Simeon Ursu consilier: Mă opun la înlocuirea Dlui N. Bunescu, A Rațiu și R. Sabău, deoarece statutele nu prevăd sancțiuni pentru membrii consiliului.

Romul Aron secr. gen.: Am asistat deja la trei ședințe, în cari în mod consecutiv au fost prezentate proiectele de buget respective, când o parte dintre Dnii

consilieri s'au retras și astfel nu s'a putut debata aceste proiecte.

Dacă Dnii consilieri respectivi și-ar respecta angajamentul luat față de adunarea generală, atunci când au primit acest mandat, atunci proiectul de buget și cont de gestiune s'ar fi putut discuta și aproba în prima ședință.

Ori se întâmplă că noi ținem acum a treia ședință în aceeași cauză, cauzând cheltueli enorme Asociației noastre, știut fiindcă o ședință a cons. de adm. costă circa 60.000 Lei.

Îată deci unde este risipa în avutul nostru.

Un remediu trebuie să existe pentru curmarea acestui rău, care otrăvește sufletul acestei Asociații, din cauza unor ambiții personale, cari nu ar trebui să aibă loc aci.

Mihail Grigoriu consilier: Declar că mi completez propunerea privitor la complectarea consiliului de administrație cu acea a Dlui Ioan Vlad.

Dr. A. Lighezan vicepreș: Dl. Colan a dat un exemplu de corectitudine, atunci când trecând în altă funcție și-a prezentat demisia din consiliu.

În interesul Asociației trebuie să introducem ordinea cuvenită, în mijlocul nostru.

Dl. Bunescu a sabotat lucrările pe timpul D-lui Comșa pe un motiv, o face și azi pe alte motive.

Cei cari sabotează lucrările să fie înlocuiți.

Simeon Ursu consilier: Să se procedeze cu vot secret.

Milencovici Gh. președinte, pune la vot cu vot secret a pierderii calității de consilier a Dlor Nicolae Bunescu, Alex. Rațiu și Romul Sabău.

În urma voturilor exprimate prin buletine pentru fiecare persoană în parte, se constată următoarele:

Pentru pierderea calității de consilier a D-lui N. Bunescu:

5 voturi pentru pierderea calității.

2 voturi albe.

Pentru Dl. Alexandru Rațiu:

6 voturi pentru pierderea calității

1 vot alb,

Pentru Dl. Romul Sabău:

5 voturi pentru pierderea calității

1 vot contra pierderii

1 vot alb.

Simeon Ursu consilier: În baza aceluiași motive cer excluderea și a Dlui Alexandru Comșa.

Propunerea se pune la vot secret având următorul rezultat:

5 voturi contra pierderii calității de membru.

1 vot alb.

În baza votului exprimat se aduce următoarea:

Hotărâre:

Se consideră că și-au pierdut calitatea de membru a Asociației Dnii Nicolae Bunescu, Alexandru Rațiu, Romul Sabău, a căror locuri devenite vacante în cons.

de adm. urmează a fi completate prin cooptare. Se constată că au luat parte la votare și Dnii cenzori.

DI Alexandru Comșa va continua să rămână membru al Asociației și deci și în consiliul de administrație.

La ora 21 ședința se suspendă pentru 10 minute.

După 10 minute ședința se redeschide.

Gh. Milencovici președinte : Cer că Dnii membri ai consiliului și comisiei cenzorilor procedând conform art. 9, alin. 2, să desemneze persoanele cari să înlocuiască în mod provizoriu, până la adunarea generală, pe membrii eșiți din consiliu.

Anton Panait vicepreședinte: Sunt singur în consiliu din Vechiul Regat.

În interesul pacificării interne a Asociației, cer unul dintre celea trei locuri devenite vacante în cons. de adm. să fie completat cu un membru din Vechiul Regat.

Dr. A. Lighezan vicepreședinte: Aduc la cunoștință că în urma consultării comisiei de candidare aceasta a propus a fi aleși Dnii **Romul VasIU, Dimitrie Isaiu, Dumitru Băcanu.**

Președintele ordonă votarea secretă.

La vot iau parte Dnii membri ai cons. de adm. și cenzorii prezenți.

La despuierea scrutiniului se constată următorul rezultat al votului exprimat:

Romul Sabău	a întrunit	1	vot
Romul VasIU	"	5	"
N. Bunescu	"	1	"
Dimitrie Isaiu	"	5	"
Dumitru Băcanu	"	4	"
P. Frumuzache	"	4	"
I. Cornea	"	4	"
I. R. Chiru	"	3	"

Se declară balotaj între Dnii **D. Băcanu, P. Frumuzache** și **N. Cornea**. Se repetă votul pentru aceștia cu următorul rezultat:

D. Băcanu obține 5 voturi

I. Cornea " 4 "

Astfel se declară aleși Dnii **Dimitrie Isaiu, Romul VasIU** și **Dumitru Băcanu**, cari intră imediat în ședință.

Propuneri, comunicări, interpelări.

Gh. Milencovici președinte: Aduc la cunoștință Onoratului Consiliu de administrație, că am primit o telegramă de-a **DI Botezan Horea** din Târnava-mare, protestând că, adunarea și ședința cons. de adm. sunt convocate fără respectarea formelor statutare.

Aurelian Olariu: Propun discutarea în consiliu a telegramei **Dlui Botezan**.

Dr. A. Lighezan: Propun să se declare statutar convocată ședința consiliului de adm. în ce privește

adunarea generală, aceasta se va declara și clarifica de către adunarea generală.

Consiliul în unanimitate:

Hotărește,

Consiliul de administrație se declară statutar convocat la ședința de azi.

În ce privește convocarea adunării generale, aceasta va decide singură, dacă a fost, sau nu, statutar convocată.

Imprimarea revistei.

Ioan Vlad cenzor: Asupra imprimării și gestiunii revistei îmi permit a face următoarele observări și a cere lămuriri:

Care este suma costului imprimării revistei pe anul 1935, 1936, 1937 și care este legătura contractuală cu firma **Moravetz**?

Dupăcât știu în anul 1937 s'a hotărât ca în privința imprimării revistei să se țină o licitație publică conform legii contab. publice, la licitație fiind admise numai firme românești.

Dr. Emil Botiș redactor: În executarea mandatului consiliului de administrație privitor la ținerea licitației, am cerut oferte dela tipografiile din **Timișoara**, dar am primit o singură ofertă dela „**Tipografia Românească**” din **Timișoara**.

Gh. Milencovici președinte: Din cauza lipsei de fonduri revista n'a apărut la timp. Nr. 7—8, 9—11 le-am imprimat pe cheltuiala mea proprie. Prezintă dosarul privitor la darea în interpretă a imprimării revistei.

Romul Aron secr. gen.: Să se elucideze toate chestiunile, mai ales celea bănești. Imprimarea revistei să se dea din nou în licitație. Până atunci să se încheie un acord cu Firma **Moravetz**.

Gh. Milencovici președinte: Prezintă dosarul Nr. 25—1938 privitor la contul ce are revista la Firma **Moravetz**, din care reeasă că lucrarea la această firmă este mai avantajoasă, decât oferta depusă.

Consiliul hotărește:

Consiliul de administrație ia la cunoștință lămuririle date de **DI** președinte și redactor privitor la imprimarea revistei, cu acea ca să se facă formele necesare pentru fixarea unei noi licitații.

Până atunci se va încheia o convenție provizorie, cu Firma **Moravetz**.

Nemai fiind altele la ordinea zilei președintele încheie ședința.

D. C. S.

Președinte: ss. **Gh. Milencovici**.

Secretar general: ss. **Romul Aron**.

Membrii verificatori:

ss. **Anton Panait**,

ss. **Mihail F. Grigoriu**

Schimbări în conducerea filialelor.

În conducerea secțiilor județene, prin mutare, ori numire a președintelui filialei județene în altă funcțiune decât cea de notar, respectiv prin pensionare, au intervenit următoarele schimbări:

1. Jud. Iași: În locul lui Mihail F. Grigoriu, *Ioan Cornea* notarul comunei *Gropnița*.

2. Jud. Maramureș: În locul lui Eugen Moiş, *Ionel V. Farcaș* notarul comunei *Câmpulung la Tisa*.

3. Jud. Mureș: În locul lui Simion Ursu, *Ionel Vlad* notarul comunei *Mercurea Niraj*.

Publicațiuni oficiale.

A. G. N. C. R. filiala Brașov: Convocare pentru 15 Dec. 1939

ASOCIAȚIA GENERALĂ A NOTARILOR DIN ROMÂNIA.

FILIALA JUDEȚULUI BRAȘOV.

Nr. 31—1939.

Cristian, la 10 Noemvrie 1939.

Convocare

În conformitate cu art. 27 din Statutul Asociației Notarilor comunali din România, persoană juridică înregistrată la Tribunalul Ilfov, Secția I. Civilă sub Nr. 3.709—934, membrii Filialei Județului Brașov, se convoacă la adunarea generală extraordinară, pe ziua de 15 Dec. 1939, ora 10, în sala festivă de ședințe a Prefecturii Județului Brașov, pentru a delibera asupra următoarelor:

ORDINE DE ZI:

Pct. 1—1939. Citirea și aprobarea procesului verbal al adunării generale precedente.

Pct. 2—1939. Raportul președintelui filialei asupra activității generale.

Pct. 3—1939. Raportul casierului filialei asupra casei și a Fondului Căminului de odihnă din Carmen Sylva.

Pct. 4—1939. Aprobarea cooptărilor de noi membrii în consiliul de administrație și comisia cenzorilor.

Pct. 5—1939. Aprobarea bugetului pe anul 1940.

Pct. 6—1939. Dispozițiuni asupra părților de proprietate dela Căminul de odihnă din Carmen Sylva, vândute între timp filialei.

Pct. 7—1939. Sancțiuni contra membrilor filialei, cari vor fi dovediți că au uneltit contra altor colegi, periclitând situația lor de funcționari.

Pct. 8—1939. Diverse propuneri și interpelări.

Se atrage atențiunea membrilor, că în conformitate cu art. 28 alin. 2 din Statut, în caz că la prima convocare nu vor fi prezenți cel puțin jumătate plus unul din membrii filialei, adunarea va avea loc în ziua de 16 Dec. 1939, ora 10, în acelaș loc, cu orice număr de membrii vor fi prezenți.

Președinte:
Victor Serban.

Secretar:
Traian Petrașcu.

Procesul verbal al ședinței Cons. de Adm. al secției jud. Muscel din 14 X. 1939.

Astăzi, la 14 Octombrie 1939.

Subsemnații membrii ai Consiliului de Administrație al Asociației Notarilor „Filiala-Muscel” sub președinția Domnului Dumitru Aldea Vicepreședinte, asistat de Domnii Gh. Roșu, I. V. Samoila și G. Grigorescu lipsind Dl Gavril Sfârea, constatându-se că consiliul este în majoritate se ia în discuțiune chestiunile consemnate în ordinea de zi:

I.

Se ia în discuțiune alegerea Președintelui în locul devenit vacant prin demisia Domnului Petre Cârstea numit pretor.

Consiliul în unanimitate în urma propunerii Domnului I. V. Samoila și a Domnului Grigorescu, alege ca președinte pe Domnul Gh. Constantin Rosu, notarul comunei Glâmbocel Județul Muscel.

II.

Consiliul ia act și ratifică încasările și plățile efectuate până astăzi pe următoarele cifre:

Incasări 72.345 lei.
Plăți . 26.430 „
Sold . 45.915 lei.

III.

Se va face intervenție la Serviciul Contabilității Prefecturii pentru reținerea din salariu a 2000 lei dați Domnului N. Ionescu șeful biroului Prefecturii, pentru sărbătorirea Domnului P. Ștefănescu Inspector General Administrativ.

IV.

Pentru dobânda cuvenită la banii depuși la Banca Poporală „Pravatul“ se va face intervenție a fi înscrise la capitalul ce Asociația îl are depus pentru Cămin.

V.

Consiliul aprobă modificarea Bugetului pe 1939 astfel:

Se reduce dela articol I — suma de 1000 lei — rămânând alocația acestui articol de

1100 lei — și se majorează alocația articolului 2 cu 1000 lei, — devenind de 3000 lei.

VI.

Se fixează indemnizația Domnului Grigorescu cooptat ca membru în locul Domnului P. Cârstea, dimisionat, în suma de 150 lei.

VII.

Se va lua măsuri prin Prefectura Mușcel de a se achita subvenție prevăzute în Bugetul Comunelor pentru Căminul Notarilor.

Drept care am dresat prezentul proces-verbal.

Președinte: (ss) Dumitru Aldea.

Membrii:

(ss) I. V. Samoila. (ss) Gh. Grigorescu.

(ss) Gh. Roșu.

Nr. 380—1939.

Se ia act și se aprobă:

Președinte:

(ss) Gh. Milencovici.

Informațiuni.

Indrumări pentru cei de doresc să doneze Armatei diferite obiecte de îmbrăcăminte

Constatându-se de câtăva vreme, că foarte multe persoane și asociațiuni doresc să doneze Armatei diferite efecte de îmbrăcăminte, lingerie și obiecte, se aduce la cunoștință generală următoarele:

Toate aceste donațiuni urmează a fi făcute numai prin ministerul înzestrării Armatei.

Orice donator, din Capitală sau provincie se va adresa în scris ministerul Inzestrării Armatei

secretariatul cabinetului, str. General Budișteanu No. 16, arătând precis efectele, materialele, obiectele donate și adresa donatorului.

Toate aceste efecte, materiale și obiecte vor fi predate de donatori personal sau prin colet poștal, la Depozitul central de echipament, Bulev. Regele Alexandru I No. 9, șoseaua Cotroceni, contra recepisă de înregistrare, în inventarul Armatei. In acest colet va fi pus și un inventar de aceste efecte, precum și adresa donatorului.

Orele de serviciu la autoritățile publice din 1 Noemvrie 1939.

JURNALE ALE CONSILIULUI DE MINIȘTRI

Președinția Consiliului de Miniștri

Consiliul de Miniștri, în ședința sa dela 27 Octomvrie 1939,

Luând în deliberare referatul d-lui președinte al Consiliului de Miniștri, Nr. 10.203 din 1939;

In temeiul art. 17 din regulamentul pentru aplicarea legii statutului funcționarilor publici,

Decide:

Art. I. — Cu începere dela 1 Noemvrie 1939 și până la 1 Mai 1940, orele de lucru la autoritățile publice se fixează astfel:

Luni și a doua zi de sărbătorile legale, dela ora 15 la ora 20.

Marți și Vineri dela ora 8 la ora 13¹/₂ și dela ora 16¹/₂ la ora 19¹/₂.

Miercuri, Joi și Sâmbătă dela ora 8¹/₂ la ora 13¹/₂.

Art. II. — Șefii departamentelor sunt însărcinați cu executarea dispozițiilor acestui jurnal.

C. Argetoianu, V. Slăvescu, M. Ghelmegeanu, V. Iamandi, N. Ottescu, Medic General N. Marinescu, Const. Giurescu, N. Zigre, P. Andrei, T. Pop, S. Dragomir, General P. Teodorescu, A. Radian, General Gabriel Marinescu, N. D. Cornățeanu.

Nr. 3.199.

Monitorul Oficial Nr. 250 din 28 Octombrie 1939.

Prelungirea Carnetelor pe C. F. R. până la 31 Martie 1940.

Direcțiunea Generală C. F. R., conform ordinului Nr. 334513 din 1 Noembrie 1939 a Ministerului de Finanțe, a prelungit valabilitatea carnetelor cu reducere de 50% pe C. F. R., pentru funcționarii publici până la data de 31 Martie 1940.

Calcularea impozitului la indemnizațiile în natură.

Ministerul finanțelor a făcut cunoscut administrațiilor financiare că potrivit §. 146 din instrucțiunile legii contribuțiilor directe, locuința în natură se socotește la 1/5 din salariu. Salariul la care trebuie calculată această cincime este cel brut actual, fără a se ține seamă de salariul de bază din anul 1929.

Dealtfel, în acest sens s'a pronunțat și Comisia centrală fiscală, care prin decizia din 12 Iulie 1939 a hotărât că la salariul brut actual întru cât în adaosele la salarii urmează a se socoti legile bugetare nu mai există denumirea de salariu de bază.

Eliberarea certificatelor de serviciu pt. completarea fișelor de pensiuine.

Inalta Curte de Conturi.

Nr. 4402 din 30 Ianuarie 1939.

Potrivit art. 7 din legea generală de pensiuine și art. 12 din regulamentul acelei legi, timpul servit de funcționarii publici în vederea regulării drepturilor la pensie se constată prin certificate eliberate pe baza cazierelor de serviciu, de către autoritățile unde funcționarul își exercită ultima sa funcțiune.

Deasemenea, prin art. 2 al Decretului-Lege Nr. 2807—1937, pentru modificarea și completarea unor articole din legea generală de pensiuine, se institue fișe de pensiuine, cari se completează de autoritatea respectivă, cerând dela instituțiile la cari funcționarul declară că a servit, să comunice oficial toate datele necesare completării fișei de pensiuine.

Constatându-se că în fapt nu toate autoritățile procedează în condițiunile arătate mai sus, căci, în loc de a cere relațiuni dela serviciile respective, se adresează direct acestei Curți, ceea ce are ca efect de a împovăra cu numeroase cereri de certificate de serviciu cari nu mai intră în atribuțiile sale, se pune în vedere autorităților în subordine să se conforme dispozițiilor de lege menționate mai sus.

Pe viitor, Curtea nu va mai da curs unor asemenea cereri decât numai când s'ar face dovada serioasă că autoritatea unde a servit funcționarul, prin forță majoră, nu mai posedă actele respective.

Primpreședinte, **Zamfir Brătescu.**

p. Secretar General, **Al. Iacobescu.**

Simplificarea formalităților de angajare a lucrărilor de drumuri și străzi, construcțiuni, reconstrucțiuni, adăogiri și reparațiuni de imobile, ce se execută de către Administrațiile Locale

MINISTERUL DE INTERNE.

Carol al II-lea,

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Rege al României,

La toți de față și viitori, sănătate:

Asupra raportului ministrului Nostru secretar de Stat la Departamentul Internelor înregistrat sub Nr. 5.033 din 1939;

Având în vedere jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 3.431 din 17 Noembrie 1939;

Văzând și avizul Consiliului Legislativ Nr. 478 din ședința dela 12 Octombrie 1939.

În virtutea dispozițiilor art. 46 din Constituție și sub rezerva ratificării Adunărilor Legiuitoare,

Am decretat și decretăm:

DECRET-LEGE

pentru simplificarea formalităților de angajare a lucrărilor de drumuri și străzi, construcțiuni, reconstrucțiuni, adăugiri și reparațiuni de imobile, ce se execută de către administrațiile locale.

Art. I. Pentru furniturile de materiale și lucrările de drumuri și străzi, (carosabile și trotuare), precum și construcțiuni, reconstrucțiuni, adăugiri și reparațiuni de imobile, ce se execută de către administrațiile locale (știnuturi și comune de toate categoriile), oricare ar fi valoarea lor, anunțurile și invitațiile, se fac după cum urmează:

a) Prin derogare dela dispozițiile art. 94 a legii contabilității publice și asupra controlului bugetului și patrimoniului public, anunțurile licitațiilor publice se fac cu cel puțin 12 zile înainte, în Monitorul Oficial, și cel puțin într'unul din ziarele cele mai răspândite din țară, precum și prin orice alt mijloc de publicitate;

b) Invitațiile pentru licitațiile prevăzute de art. 88, punctul 3, din legea contabilității pu-

blice, se fac cu cel puțin 10 zile înainte datei, când urmează a se depune ofertele.

Art. II. Prin derogare dela art. 100 al legii asupra contabilității publice, în cazul când prima licitație nu va da niciun rezultat, sau ar da un rezultat nesatisfăcător, administrația locală respectivă poate angaja lucrările, fie pe cale de regie, fie prin licitație restrânsă, fie prin bună învoială cu tratare directă.

Art. III. Procurarea uneltelor, mașinilor rutiere și auto-vehiculelor necesare, de orice valoare, se va face pe cale de bună învoială și cu aprobarea organelor tutelare, prevăzute de art. 192 din legea administrativă.

Dat în București, la 18 Noemvrie 1939.

CAROL

Președintele Consiliului de Miniștri,

C. Argetoianu.

Ministrul Internelor,
N. Ottescu.

Ministrul Justiției,
Victor Iamandi.

Nr. 4.130.

Monitorul Oficial Nr. 273 din 24 Noemvrie 1939.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Jurisprudențe.

Un funcționar public nu poate fi concediat decât potrivit dispozițiilor legale.

Curtea Superioară Administrativă din București a respins ca nefondat apelul introdus de primăria municipiului Oradea contra deciziei Curtei Administrative din Timișoara prin care se admite acțiunea introduse de Maria Cusenda, impiegată la primăria Oradea, referitoare la punerea în disponibilitate a acestei funcționare.

Prin această hotărîre se confirmă decizia dată de Curtea Administrativă timișoreană, în complexul dlor dr. Aurel Hadan, dr. Coriolan Bugariu și dr. Emil Botiș, — că adică un funcționar public nu poate fi concediat decât potrivit dispozițiilor legale.

Nulitatea actelor ilegale ale autorităților administrative locale

Prescripție. Art. 49 din legea Curților Administrative din 14 Martie 1939.

(Curtea Administrativă Timișoara. Deciziune. Nr. 183—1939 Ședința din 19 Iulie 1939. Președinția Dlui Dr. Titus Olariu, consilier. Membru prezent Dl Dr. Tiberiu Haneș, consilier. Raportor Dl Dr. Emil Botiș referent).

Pe rol pendinte judecarea acțiunei introdusă de către V. S. funcționară, împotriva deciziunei primarului municipiului Timișoara cu Nr. 11.750 din 20 Martie 1939.

La apelul nominal răspunde:

Dr. Eusebiu Nicorescu, avocat, pentru reclamantă.

Dr. Aurel Penția, avocat, pentru primăria municipiului Timișoara.

Procedura îndeplinită. Acțiunea introdusă în termen legal.

După citirea raportului redactat în cauză, președintele a încuviințat părțile prezente pentru a pune concluziuni.

Reprezentantul reclamantei a susținut acțiunea și conchide la admiterea ei.

Reprezentantul primăriei municipiului Timișoara, combate motivele din acțiune și conchide pentru respingerea ei.

Curtea,

din actele aflate la dosarul cauzei și din concluziunile părților constată în fapt următoarele:

Primarul municipiului Timișoara, bazat pe avizul comisiei instituite de către Ministerul de Interne pentru verificarea și încadrarea personalului municipiilor din țară, prin deciziunea cu Nr. 11.750 din 20 Martie 1939, încadrează pe D-șoara S. V., impiegată cl. I, în funcțiunea de agentă, cu salariul de Lei 2.650 lunar, pentru că nu îndeplinește condițiunile de studii recerute de legea pentru statutul funcționarilor publici.

Impotriva acestei deciziuni funcționara V. S. introduce acțiune la aceasta Curte prin care cere anularea deciziunii atacate și a obliga primăria municipiului Timișoara să-o reintegreze în gradul de impiegat cl. I, cu salariu lunar de Lei 3.350, plăindu-i diferența de salariu cu începerea dela 1 Aprilie 1939.

Motivele acțiunii sunt în rezumat următoarele:

că Ministerul de Interne nu a avut dreptul să stabilească pe cale de deciziune norme de drept și mai puțin Comisiunea instituită de Minister avea dreptul să dea criterii obiective spre a aface reîncadrarea personalului care dela 1924 până la 1939 a trecut prin atâtea revizuri, verificări, încadrări, cenzurări și înaintări,

că slujbașii cari au fost încadrați dela 1924 și până azi, fie în baza legii de organizare a Ministerelor, fie în baza legilor administrative ce s'au succedat, precum și în baza regulamentului de organizare a municipiului Timișoara din 1931 au dobândit drepturi cari nu pot fi interpretate azi din nou sub alt aspect juridic, la data de 11 Iulie 1939 se înregistrează motivele suplimentare ale acțiunii reclamantei prin care susține următoarele:

că primarul municipiului nu avea nici dreptul și nici calitatea să facă încadrarea respective retrogradarea contestată,

că primarul municipiului Timișoara și-a întemeiat în drept hotărârea pe normele stabilite de o comisiune instituită de Ministerul de Interne și pe baza avizului dat de aceas'a comisiune, ori primarul era obligat să cerceteze dacă normele stabilite de comisiune sunt în concordanță cu legile în vigoare,

că decretul pentru revizuirea numirilor din 18 August 1934 și decretul pentru erarhizarea funcțiilor publice din 13 Noemvrie 1934 nu au fost ratificate până la 15 Decemvrie 1934, prin consecință la data de 15 Noemvrie 1938 când s'a instituit comisiunea de verificare și încadrare la Ministerul de Interne, legile de mai sus nu erau în aplicațiune legală.

Că la data din 15 Noemvrie 1938, când Ministerul de Interne a instituit comisiunea susnumită, aceste legi au fost abrogate prin legea administrativă din 14 August 1938, care pentru municipii înființează ca organ de tutelă Rezidenții Regal,

că deciziunea atacată este lovită de nulitate de drept fiindcă în cauză operează *prescripția*, prevăzută de art. 48 din legea de organizare a Curților Administrative din 15 Martie 1939.

Că legea pentru organizarea Curților Administrative, folosește pentru primadată în legiurile de drept public termenul de *prescripție*, în art. 48 alin. 2 în care dispune că unitățile de ordine publică se prescriu după 10 ani. În fața acestui text prescripție și în baza termenelor cărora nu li-se poate da nici-o interpretare contrară, *prescripția* actelor de drept privat este fixată definitiv în principiul legii și ea urmează a se aplica, independent de practică de până azi a instanțelor judecătorești din România. Argumentele și normele de drept stabilite pe cale de *jurisprudență* până la apariția legii din 15 Martie 1939, nu-și mai pot avea aplicare la cercetarea actelor născute după această dată.

Curtea,

găsește că de fapt în viața noastră funcționarească, simplificarea aparatului administrativ ca și nevoia reducerii numărului funcționarilor publici a necesitat a se recurge la încadrarea funcționarilor existenți, s'a respectat întotdeauna, gradul, vechimea și salariul dobândit de aceștia, permițându-se în interesul administrației și în cadrul reorganizării serviciilor să se încredințeze funcționarilor stabili, funcțiuni inferioare gradului lor,

o primă încadrare a fost prevăzută în art. 66 din statutul funcționarilor publici, una mai însemnată în art. 199 și urm. din legea pentru organizarea ministerelor și apoi mai recent în decretul lege pentru revizuirea funcționarilor publici din 18 August 1934 și în Decretul Regal Nr. 3029—1934, referitor la ierarhizarea funcționarilor în administrațiile publice,

toate aceste măsuri cum s'a arătat mai sus au fost impuse de împrejurări pentru simplificarea serviciilor publice și în parte pentru luarea unor măsuri economice și financiare,

și de data aceasta inițiativa reîncadrării funcționarilor municipiilor a fost luată tot de Ministerul de Interne, care prin deciziunea cu Nr. 37302 din 15 Noemvrie 1938, a instituit o comisiune pentru verificarea și încadrarea funcționarilor municipiilor din țară, după normele și dispozițiunile legilor aplicabile funcționarilor publici, fiind aceasta măsură provocată de faptul că

mare parte din salariații municipiilor, nu îndeplinesc condițiile de studii și vechime, pentru a ocupa posturile în cari sunt încadrați și că numirea lor s'a făcut cu înfruntarea normelor de drept în materia funcțiilor publice și salarizării acestor funcțiuni.

Având în vedere că instituirea comisiei pentru verificarea și încadrarea funcționarilor municipiilor din țară, are la adăpost Decretul Regal Nr. 3029—1934, referitor la ierarhizarea funcțiilor în administrațiile publice, prin consecință și în cazul din speță încadrarea respective măsura încadrării personalului din administrațiile locale a fost luată de Ministerul de Interne astfel cum glăsuște art. 9, alin. 3, din acest Decret,

având însă în vedere că aceasta comisie instituită din sâmul Ministerului de Interne face numai revizuirea funcționarilor, competența ei fiind asimilată cu atribuțiile comisiei pentru propuneri de numiri și înaintări, urmează că încadrarea — pe baza avizului dat — să fie îndeplinită de organul care are în competența sa numirea, licențierea, etc., a funcționarilor municipali,

având în vedere că potrivit disp. art. 15 pct. c, din legea administrativă din 14 August 1938, primarul este șeful administrației comunale și în aceasta calitate numește, licențiază, înaintează, acordă concedii și aplică pedepsele disciplinare funcționarilor comunali, potrivit statutului funcționarilor publici și prezentei legi,

că sub acest aspect, primarul municipiului Timișoara în baza avizului dat de către comisiunea instituită de către Ministerul de Interne, care comisiunea a efectuat revizuirea funcționarilor municipali, avea în competența sa dreptul de a se pronunța asupra încadrării funcționarilor revizuiți și prin consecință acțiunea introdusă în aceasta direcție este lipsită de temei și cată a fi respinsă ca atare.

Având în vedere că reclamanta mai invoacă în temeiul acțiunii sale *prescripția* nulității actelor administrative, ce au servit la dobândirea situației sale statutare, deoarece dela data deciziunilor de înaintare, asimilare și încadrare în gradul de impiegat cl. I. au trecut peste 10 ani.

Având în vedere că potrivit disp. art. 47, alin. 2, din legea din 20 Aprilie 1933, pentru modificarea legii de organizare a Comitetului Central și Comitetelor Locale de Revizuire „nulitatea de drept poate fi invocată în termen de cel mult 5 ani în fața instanței jurisdicționale competente” iar conform disp. art. 159, pct. 3, alin. 2, din legea administrativă din 27 Martie 1936, „nulitatea de drept se poate invoca pe cale de acțiune sau excepțiune în termen de 10 ani dela data actului”, de unde rezultă a contrario că după trecerea termenului de 5 ani respectiv 10 ani prevăzut de citatele legi, nulitatea de drept a actelor administrațiilor locale ilegale este acoperită prin prescripție,

că legea de organizare a Curților Administrative din 15 Martie 1939, care a urmat legilor suscitute, prin art. 49, prevăzând textual că „nulitatea de ordine pu-

blică se prescrie după 10 ani”, rămâne fără dubiu că teoria prescripțiunii, actelor administrațiilor locale ilegale, este consacrată în dreptul nostru public, deși o parte a doctrinei noastre combate aceasta teorie ca fiind contrară principiilor generale în materie de nulități absolute, cari fiind de ordine publică sunt inprescriptibile,

având în vedere însă că dreptul administrativ are un caracter finalist în sensul că teoriile în aceasta materie numai într'atât sunt juste întrucât sunt utile, acest adevăr verificându-se în toate creațiunile pretoriane ale jurisprudenței administrative, care a adaptat principiile generale de drept necesităților practice ale vieții administrative,

având în vedere că rațiunea prescripției nulității actelor administrative ilegale se găsește în considerente de necesitate practică, întrucât anularea prea tardivă a unui act administrativ ar putea produce mari perturbațiuni în situațiile de fapt dobândite de particulari față de administrație, ceace ar putea fi chiar și în contradicție cu interesele generale.

Că deci necesitatea acordării unei stabilități a actelor juridice este rațiunea ce a condus atât în dreptul civil cât și în dreptul public la admiterea instituției prescripției.

Că prescripția nulității actelor administrației locale nu numai că împiedică administrația de a uza înlăuntrul termenului de 10 ani de dreptul ei de a exercita acțiunea din oficiu, drept din care derivă teoria retracțării actelor administrative, ci dimpotrivă va stimula administrația la o acțiune mai promptă și rapidă și va împiedica dănuirea la infinit a nesiguranței în situațiile dobândite de particulari.

Că aceeași siguranță e cu atât mai necesară în situațiunea funcționarilor publici mereu revizuiți prin diferite legi, ca de expl. aceea din 10 Octombrie 1932, pentru luarea unor măsuri financiare urgente și legea pentru simplificarea serviciilor publice din 9 Iulie 1934, cari tocmai pentru aceste considerente au fixat un termen înlăuntrul căruia administrațiile au fost obligate de a proceda la anularea numirilor ilegale, iar după trecerea aceluși termen numirile ilegale nu mai puteau fi anulate, (v. dec. I. C. de Casație Nr. 1947 publ. în Rep. Jurispr. Adm. din 1935 col. 1926).

Că alte legi, ca cea din 18 August 1934 pentru revizuirea numirilor și din 13 Noembrie 1934 pentru ierarhizarea funcționarilor, deși nu prevăd termen fixe înlăuntrul căroră urma să se facă verificarea numirilor, din aceasta nu rezultă că prescripțiunea prevăzută de legile citate n'ar opera din plin drept în aceasta materie.

Având în vedere că din statul de serviciu al reclamantei, atașat dosarului de față, rezultă că reclamanta a fost încadrată în gradul de impiegată cl. I. prin deciziunea cu Nr. 29400 din 1 Ianuarie 1927.

Că acest act chiar ilegal fiind nulitatea lui s'a prescrist prin trecerea termenului de 10 ani și deci nulitatea nu mai putea opera astăzi.

Având în vedere că deciziunea atacată este motivată pe faptul că reclamanta nu îndeplinește condițiile de studii recerute de lege, spre a fi menținută în gradul de impiegată cl. I.

Că prin trecerea termenului de 10 ani dela încadrarea reclamantei în acest grad, nulitatea deciziei prin care reclamanta a dobândit acest grad se găsește la data deciziei atacate, prescrisă.

Că astfel fiind acest cap de cerere din acțiunea reclamantei este fondat și ca atare cată a fi admis.

Având în vedere mai departe că din actele dela dosar se constată că reclamanta a fost numită în funcțiunea de diurnistă la administrația municipiului Timișoara la data de 1 Octomvrie 1918, adică nu peste mult după preluarea imperiului român din ținuturile alipite, când interesul superior de a romaniza administrația preluată nu a pretins pentru intrarea în funcțiune condițiile pregătiri intelectuale pe cari le-a legiferat mai târziu statutul funcționarilor publici pentru data din 1 Ianuarie 1924.

Având în vedere că până în anul 1927, deși era în vigoare de aproape 4 ani legea și regulamentul statutului funcționarilor publici, funcțiunile din ținuturile alipite nu au fost asimilate astfel cum prevede art. 72, din regulamentul citat ci clasele de salarizare și denumirile au fost cele vechi din normativul Consiliului Dirigent.

Având în vedere că denumirile și clasele de salarizare din normativul Consiliului Dirigent au fost sistate numai pe data de 1 Ianuarie 1928 prin deciziunea Ministerului de Interne cu Nr. 2142 I. din 8 Martie 1928.

Având în vedere că primarul municipiului Timișoara, în executarea deciziei ministeriale susamintite prin deciziunea sa cu Nr. 26341 din 4 Septemvrie 1928, a dispus asimilarea tuturor funcționarilor municipali pentru data de 1 Ianuarie 1928, cu gradele și clasele prevăzute în statutul funcționarilor publici, când cu considerare la situația dobândită de reclamantă sub imperiul normativului Consiliului Dirigent a asimilat în funcțiunea de impiegată, adică primul grad în funcțiune publică și peste care grad nici până astăzi nu a trecut.

Având în vedere că sub imperiul legii pentru organizarea Ministerelor, Ministerul de Interne, Direcțiunea Administrațiunei Locale prin deciziunea cu Nr. 12199 din 29 Septemvrie 1933 a dispus din nou a se proceda la încadrarea funcționarilor dela administrațiile locale în gradele prevăzute în legea statutului funcționarilor publici, respectiv de legea pentru organizarea Ministerelor.

Că organul competent de atunci adică comisia interimară municipală, examinând din nou situația câștigată de reclamantă sub imperiul normativului Consiliului Dirigent o încadrează în funcțiune de impiegată cl. I.

Având în vedere că în anul 1938 se încearcă o nouă retrogradare a funcționarilor municipali, asupra cărei retrogradări s'a revenit apoi prin deciziunea pri-

marului cu Nr. II. 18067 din 28 Martie 1938, unde între altele se spune textul: „considerând că acești funcționari au o vechime în serviciu între 11—18 ani, având o experiență de care municipiul nu se poate dispensa,

considerând mai departe că prin punerea în aplicare astăzi a acestor retrogradări hotărâte încă în anul 1934, nu s'ar ajunge decât numai la o demoralizare a celor vizați față de economii nu prea însemnate cu cifra bugetului municipiului nostru,

mai fiind seamă și de faptul că toți acești funcționari sunt absolut necesari bunului mers al serviciilor și că deci menținerea lor în funcțiunile pe cari le ocupă actualmente se impune în mod imperios“.

Având în vedere că din cele mai sus arătate rezultă până la evidență că reclamanta a trecut prin toată filiera revizuirilor, încadrărilor și reîncadrărilor, urmând a se conchide — concluzia la care primăria în atâtea rânduri a ajuns — că reclamanta are un drept câștigat asupra gradului de impiegată cl. I. și prin consecință deciziunea atacată urmează a fi anulată iar reclamanta a fi reîntegrată în situația avută cu salariul aferent gradului de impiegată cl. I.

Având în vedere că reprezentantul reclamantei a cerut cheltueli de judecată și că

Pronunțarea deciziei a fost amânată pe ziua de 26 Iulie 1939 ora 11.

Pentru aceste motive

În numele legii

D e c i d e :

Admite acțiunea și anulează deciziunea primarului municipiului Timișoara Nr. 11750 din 20 Martie 1939, obligă primarul municipiului Timișoara să reîntegreze pe reclamantă în gradul de impiegată cl. I. cu salariul aferent gradului.

Obligă primăria municipiului Timișoara să plătească reclamantei la mâna avocatului Dr. Eusebiu Niculescu, Lei 875 (Optșuteșaptezecișicinci) drept cheltueli de judecată în termen de 10 zile, sub sancțiunea prevăzută de art. 52 din legea de organizare a Curților Administrative

Cu drept de apel în termen de 10 zile dela comunicare la Curtea Superioară Administrativă.

Președinte, ss. Dr. T. Olariu. Membru, ss. Dr. T. Haneș, Referent, ss. Dr. E. Botiș.

**Admisibilitatea acțiunii în Contencios
făcută de d. inspector general ad-tiv
Alexandru Ștefănescu**

Procesul de contencios administrativ desbătut dintre Ministerul de Interne și reclamantul inspector general administrativ Al. Ștefănescu,

care se plângea împotriva deciziei prin care a fost înlăturat din serviciu.

Ministerul susținuse inadmisibilitatea acțiunii pe motiv că reclamantul ar fi pierdut stabilitatea prin Decretul lege din 4 Martie 1938 și a cerut respingerea de plano a acțiunii.

Din partea reclamantului, dl avocat Jean Vermeulen a arătat că acest Decret a fost abrogat în cea ce privește pe funcționarii administrației locale, mai întâi prin legea administrativă din 14 August 1938, apoi prin legea Curților Administrative din 15 Martie 1939, toate acestea rezultând și din regulamentul legii administrative apărut la 18 Noembrie 1939.

Curtea de Apel s. IV-a, în completul d-lui Președinte Ghinea Constantinescu și a d-lor consilieri Virgil Sălceanu și I. Stambulescu, a admis punctul de vedere al reclamantului, respingând excepțiunea de inadmisibilitate a acțiunii ridicată de reprezentanții Ministerului de Interne.

Prin această hotărâre s'a statornicit o jurisprudență de covârșitoare importanță și anume: că funcționarii din întreaga administrație locală cari se bucurau de stabilitate la 4 Martie 1938, când ea a fost suspendată, au redobândit-o la 14 August 1938 prin efectul reorganizării administrației locale prin legea din 14 August 1938.

Posta redacției

D-lui Victor Șerban președintele A. G. N. C. R. secției jud. Brașov:

În ce privește insignele uniformelor F. R. N. pentru notari; Ținutul Timiș o dispus precum urmează:

România.

Ținutul Timiș

Serv. Adm. Gen. și de Stat.

Nr. 45.337—1939.

Privește: Insignele uniformelor F. R. N., pentru notari.

Domnilor Prefecți, Pretori și Notari din cuprinsul Ținutului.

Pentru risipirea oricăror nedumeriri în ce privește portul uniformei Frontului Renașterii Naționale, avem onoarea a Vă face cunoscut, că domniile Notari vor purta insignele gradului pe care-l conferă Legea Administrativă și anume:

1. Notarii de cl. I. și II. insignele epoleți și stele cuvenite șefilor de birou cl. II. și

2. Notarii de cl. III. și IV. insignele, epoleți și stele, cuvenite subșefilor de birou cl. II.

Se vor respecta întocmai dispozițiunile cuprinse în Regulamentul asupra uniformei F. R. N.,

publicat în Monitorul Oficial Nr. 42 din 20 Februarie 1939.

Timișoara, la 28 Noembrie 1939.

p. Rezydent Regal, Dr. Ciupe.

Șeful serv., Dr. Daminescu.

Monitorul Ținutului Timiș Nr. 49 din 30 Nov. 1939.

Aviz important

Pentru a evita întârzieri, rugăm pe toți colegii din țară să observe cu strictetă următoarele instrucțiuni cu privire la corespondența lor ce o adresează revistei „Administrația Română“:

Toată corespondența cu privire la abonarea revistei, precum și orice reclamațiune cu privire la primirea respectiv expedierea revistei, se va adresa exclusiv: Administrației revistei „Administrația Română“ Timișoara I., Str. E. Ungureanu Nr. 7, dl Alexandru Heim.

Corespondența și articolele redacționale se vor trimite pe adresa D-lui director redactor responsabil al revistei Gh. Milencovici, notarul comunei Vizejdia, pl. Comloș, județul Timiș-Torontal.

Costul abonamentului, cererile, pentru eliberare de chitanță și în general orice corespondență privind partea financiară a revistei, se va trimite casierului Asociației D-lui Ioan Hajdău, șef de secție, Oradea, Prefectura județului.

D-nii abonați, D-nii președinți ai Ținuturilor și filialelor și în general toți colegii sunt rugați, ca taxele de membru, cotizațiile la A. N. C. R. și abonamentele la Revistă, să le verse deadreptul casieriei (d-lui Ioan Hajdău, pe adresa de mai sus), fără să le mai depună la Administrația Financiară, deoarece ridicarea acestor sume consemnate, se face anevoios și costisitor.

Redacția.

Dicționar

Enciclopedic Administrativ

de GAVRIL URȘU

Este prima și singura Enciclopedie administrativă română, cuprinzând administrația, cu toate ramificațiunile sale, inclusiv Legea Administrativă din 1938.

750 pagini cules pe 2 coloane 400 Lei.
Se poate comanda la autor, Recaș, județul Timiș.